

[H. C. Andersen.]

her finde en Dobbeltforsikring Sted, som der ingen Brug er for, og vi er ikke i Stand til at forstaa en Lovgivning af denne Art. Man ønsker Penge til Vildtpleje, men man giver dem ud — efter vor Mening til ingen Nytte — til Forsikringer, som i mange Tilfælde er i Orden i Forvejen.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 gaar vi ind paa Tanken om, at den, der udøver Jagt, maa være ansvarsforsikret, og at Jagttegn ikke kan faas uden en saadan Ansvarsforsikring, men vi ønsker at overlade det til den enkelte selv at tegne Forsikring, hvor han vil; vi kræver kun, at han skal føre Bevis for, at han har en Forsikring, som er i Orden. Derved undgaar man det meningsløse, at man faar en Dobbeltforsikring, og man vinder et betydeligt Beløb til det, som er Lovens Formaal: Vildtpleje og Udvikling af vor hjemlige Fauna.

Som jeg udtalte ved første Behandling, finder vi ogsaa Udstedelsen af 4 forskellige Slags Jagttegn i høj Grad uheldig. Det forekommer os, at Lovforslaget rører et ejendommeligt Ukendskab til de Former, hvorunder Jagt drives. Hvis Terrænet var lejet ud i større og mindre Arealer, vilde en Ordning som den, man her har foreslaaet, være brugelig, men saadan er det jo ikke. Forholdet er det, at mange Jægere, naar Jagten gaar ind, maaske kun har et lille Terræn, som er deres, det er ikke lejet, men de har faaet Lov til at jage der, og i Henhold dertil løser de Jagttegn til 5 Kr., fordi Terrænet ligger under den Grænse, som er sat for disse Jagttegn. Men naar de saa kommer ud paa Jagten, faar de efterhaanden Tiladelse til at jage paa andre Arealer, hvor Jagtretten ligger hos Ejeren, og efterhaanden faar de et større Areal at jage paa end det, de har Ret til efter deres Jagttegn. Det er ganske klart — jeg er sikker paa, at mit Syn er rigtigt —, at Jagtlovsovertrædelserne netop paa Grund af dette Forhold vil blive ganske overordentlig talrige.

Vi foreslaar nu en Ordning, som er enkel og ligetil, og den gaar ud paa, at Jagtejeren kan jage paa egen Grund, og at Jagttegn for denne Jagt saavel som for Jagt paa Søen udstedes uden Betaling; Jagttegn til al anden Jagt betales med 15 Kr. Det er en Ordning, der kan holde, og det er en Ordning, man kan overse, ligesom jeg føler mig overbevist om, at den vil tilfredsstille Landets

Jægere. Vi søger at afskaffe de 2 Kr.s Jagtkort, som ikke har betydet stort, men som har vakt en ikke ringe Uvillie. Ogsaa efter Lovforslaget afskaffes Jagtkortene, men i Stedet for indfører man Jagttegn, hvad der forekommer mig at være Hip som Hap, da de koster det samme, altsaa 2 Kr. I Tilgift faar man saa en Ansvarsforsikring, som i mange Tilfælde er unyttig. Og hvis denne Forsikring koster mere end 2 Kr., opstaar det ejendommelige Forhold, at de Jægere, som løser Kort til 5, 10 eller 20 Kr., kommer til at betale en Del af Ansvarsforsikringen for den, der paa Grund af sin Ejendoms Størrelse ikke behøver mere at jage paa. Dette vil sige, for at tale helt populært, at den mindre bemidlede, som skal leje sin Jagt, kommer til at deltage i Betalingen for Ansvarsforsikringen for den, der ejer saa stort et Areal, at han ikke behøver at leje noget at jage paa. Endelig foreslaar vi, at Jagttegnene løses hos Kommunalbestyrelsen, og at der af det indkommende Beløb tilfalder det kommunale Styre 20 pCt. Anvendelsen af disse Penge omtalte jeg ved første Behandling. Dernæst ønsker vi, at 20 pCt. overgives til Landbrugsministeren, der til Hjælp ved Anvendelsen af disse Penge faar et Jagtnævn; dette Jagtnævns Opgaver ligger lige for, nemlig Oprettelse af Reservater og lignende. Det forekommer os blot, at et Nævn paa 3 Medlemmer er for lille, og vi foreslaar derfor, at det udvides. Vi finder det naturligt, at de 60 pCt., der bliver tilbage, anvendes til Ophjælpning af Vildtbestanden. Ligeledes finder vi det naturligt, at de anvendes i den Kommune, hvori de er indkommet. Vi ønsker Navnene paa Jagttegnsløserne offentliggjort; hvis dette sker, skal Jægerne nok selv føre Opsyn med, at Jagtloven ikke overtrædes, saa vidt som Jægerne kan øve Indflydelse derpaa.

Mit Parti har endvidere stillet et Par Ændringsforslag til §§ 15 og 16 — de Paragraffer, der angaar Fredningstidene. I det første af disse, Ændringsforslag Nr. 6 til § 15, foreslaar vi, at Haren skal kunne jages 2 Dage længere end foreslaaet i Lovforslaget. Jeg skal indrømme, at dette ikke betyder stort, hverken for Haren eller for Jægeren, men vi finder det naturligt, at man giver Jægerne disse 2 Dage mere, disse 2 Dage nærmere Jul, til Harens Beskydning. Derimod er det efter vor Mening af stor Betydning, at man i Lovforslaget indskrænker Tiden for Foraarsbeskydningen af Skovsnuppen, nemlig fra 15. April til 7. April. Man kan diskutere, hvor-